

РЕШЕНИЕ

№ 2118

гр. София, 21.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 02.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **11597** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 188 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на бразувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище С., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С30-0401136/18.09.2019019г. от Л. Д., началник на отдел "Оперативни дейности" в ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП, като се иска отмяната на заповедта.

В жалбата се твърди, че вконкретния случая ставало въпрос за инцидентно немаркиране на стока, заповедта за налагане на ПАМ като индивидуален административен акт следвало да отговаря на изискванията по чл.6 АПК, претедира се, че дружеството нямало никакви установени административни нарушения на данъчното законодателство, отбелязано изрично в оспорената заповед.

Жалбата се поддържа пред съда чрез адв.Д. от САК, като счита, че наложената мярка е твърде тежка санкция, при положение, че все още не е приключило административно-наказателното производство.

Ответникът чрез юрк. А. оспори жалбата и претендира неоснователността ѝ, като твърди, че се касае за два вида санкции за нарушение по чл.118 от ЗДДС - освен имуществена санкция - наложена за административното нарушение, законодателят предвидил и налагането на принудителна административна мярка (ПАМ - запечатване на търговския обект за определен срок. Мяркат абила за 14 дни, а не максимално

предведеното 30 дни. Претендира прибяждане на юрисконсултско възнаграждение. По довода на жалбоподателя посочи, че срокът за издаване на наказателно постановление към датата на устните състезания не е изтекъл, но няма информация дали е издадено към датата на съдебното заседание по делото.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, допълнителни доказателства не са ангажирани. Приложено е адм.д. 11058/2019г. на АССГ, по което е представена преписката, образувано по искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорената ПАМ. От своя страна, в кориците на последното дело се съдържа адм.д.12615/2019г. на Върховен административен съд, приключило с Определение14667/31.10.2019г.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, като извърши дължимата проверка на оспорения акт, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването:

Жалбата с дата 01.10.2019г., е процесуално допустима по искането за отмяната на наложената мярка по смисъла на чл.140 и чл.149, ал.1 АПК, предвид връчването на заповедта на 01.10.2019г.

По фактите съдът приема следното:

Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С30-0401136/18.09.2019019г. от Л. Д., началник на отдел "Оперативни дейности" в ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП, Л. ДИЗАЙН“ Е., ЕИК[ЕИК] със седалище С., е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) "запечатване на търговски обект" – магазин за цветя, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството и "забрана за достъп" до него за срок от 14 дни, на основание чл.186, ал.1, т.1, б. "а" ЗДДС и чл.187, ал.1 ЗДДС.

В мотивите на заповедта органът се е позовал на Протокол за извършена проверка сер. АА № 0401136/16.09.2019г., съставен от К. Н. и В. В. - органи по приходите при в същата ГД, като е прието за установено, че при извършената проверка на 16.09.2019г. в 10:30ч. на търговски обект по смисъла на пар.1, т.41 от ДР на ЗДДС – магазин за цветя, находящ се на посочения адрес и стопанисван от дружеството, и извършена контролна покупка на 1 брой цвете на стойност 12 лв. не е издаден фискален бон от монтираното в обекта фискално устройство, посочено подробно в заповедта, и за което било установено към момента на покупката, че е в работен режим.

Прието е, че проверяваното дружество попада в обхвата на чл.3, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на Министерство на финансите, за регистрирането и отчитането на продажбите в търговските обекти – за задължението за издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от НАСУТД, освен когато плащането е по банкова сметка в различните хипотези. Така установеното при проверката е квалифицирано в оспорената заповед като изпълняващо състава на чл.118, ал.1 ЗДДС, поради което на основание чл.186, ал.1, т.6, б. „А“ от ЗДДС, във връзка с което е наложена и принудителна административна мярка (ПАМ) "запечатване на търговски обект" и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

В заповедта са изложени мотиви относно продължителността на срока на ПАМ като са изложени правни съображения, сред които и, че неспазването на задължението за издаването на касова бележка винаги води до негативни последици за фиска. Сочи, че продължителността на срока е определена с оглед начина и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършеното деяние и индиректно със степента на неговата обществена опасност. В тази връзка е посочено, че в конкретният случай нарушителят отдавна извършва търговска дейност и е наясно с конкретните изисквания за нея и с начина на организация на същата. Срокът на ПАМ се сочи и като съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността от търговеца - стр. 4 от заповедта..

Още органът е приел, че с оглед вида на вредата, която се цели да се предотврати с ПАМ и на обстоятелствата - организацията в обекта, наложената ПАМ не засяга права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта.

Органът е посочил, че целта на ПАМ е промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, прекият резултат е правилното отчитане на дейността, а индиректния недопускане на вреда за фиска, за извършване на промяна на дейността е необходим срок, като органът счита, че определения размер е подходящ.

За компетентността на издателя на заповедта за ПАМ, е служебно известна заповед №ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2018г. на изпълнителния директор на НАП. Представена е и заповед за заеманата длъжност от издателя на заповедта.

Видно от протокола на проверката, същата е започнала след покупката, легитимирането на органите по приходите и отпечатването на дневен финансов и справка КЛЕН към 16.09.2019г. 10:38ч., а С. петрова - продавач консултант в обекта, е представила писмено обяснение, че не е издадена касова бележка за въпросната покупка ,поради неин пропуск. Проверката е извършена в присъствието на управителя на дружеството- Б. цанева подписала протокола за проверката. Прието е, че от отчетите било видно, че покупката не е регистрирана.

Правни изводи на съда

Съдът приема, че обжалваната по делото заповед е издадена от компетентен орган, предвид представената заповед №ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2018г. на изпълнителния директор на НАП за предоставени правомощия на органи по приходите по чл.186, ал.1 ЗДДС, сред които по точка 1 са посочени и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол в Централното управление на Националната агенция за приходите, каквато длъжност заема издателят на оспорената заповед. Предвид на това заповедта е издадена от компетентен орган.

Обжалваната по делото заповед е и материално-законосъобразна - относно вида на наложената ПАМ, предвид обстоятелството, че действително от данните по делото следва, че дружеството не е спазило задължението си да издаде документ за продажбата на стока – покупка на стока на стойност 12,00лв., като плащането е прието от служител на дружеството , а на проверката е присъствал и неговият управител.

Правилно е приетото в заповедта, че е изпълнен състава на чл.118, ал.1 ЗДДС – неизпълнение на задължението за отчитане на продажбите и конкретно във връзка с чл.3, ал.1 от Наредба Н-18/2006г. В тази връзка следва да се посочи, че текстът на

наредбата не въвежда различни задължения от нормата на закона, противното би противоречало на законовата делегация по чл.118, ал.4 ЗДДС, която норма изчерпателно определя приложното поле на подзаконовия акт и изключва въпроси, уредени в закона. Такъв е случаят по чл.118, ал.1 ЗДДС, която норма определя задължение за всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

В случая не е спорно, че в търговския обект на дружеството се е намирало работещо фискално устройство, отговарящо на изискванията по наредбата, в която са установени изискванията за устройствата, а конкретно цитираната разпоредба – чл.3, ал.1 от Наредбата, еднозначно определя, че за процесната покупка е следвало да бъде издаден фискален бон от намиращото се в обекта фискално устройство.

Предвид на данните за неотчетена продажба, то законосъобразно е наложена санкцията по чл.186, ал.1, т.1, б. "а" ЗДДС. Изводите на органите по приходите са потвърдени и от представените дневен отчет, както и от описа на парите в касата и констатираното различие между отчетени и фактическа наличност, съгласно протокола от проверката.

По чл.186, ал.1, т.1, б. "г" ЗДДС е предвидена ПАМ запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок "до 30 дни". В мотивите на обжалваната заповед са изложени правни и фактически съображения за конкретния размер на срока на действие на ПАМ, при положение, че 14 дни е около средния размер на предвидения в закона максимален срок за действие на мярката. Видно от съдебната практика, този срок обичайно се определя за ПАМ като процесната. Въпреки това, съдът като споделя изложените от органа съображения, относими към целта на ПАМ като процесната – да даде възможност на търговеца да организира дейността си по начин, който позволява спазването на закона - задължението по чл.118, ал.1 ЗДДС, като така се постига целта да се преустанови извършването на нарушение като процесното, същевременно мярката способства и да се предотврати избягването на данъчно облагане чрез неотчитане на продажби.

Посоченото в мотивите на заповедта се потвърждава от приложените по делото доказателства, че не е издаден фискален касов бон от работещото в обекта фискално устройство, което обстоятелство наред с установената по време на проверката положителна разлика между фактическата касова наличност и тази по отпечатания дневен финансов отчет в размер на 12лв. – стойността на покупката, за която не е издаден касов бон, както и съображението, че търговецът осъществява отдавна търговска дейност и е запознат с изискванията, са обстоятелства, свързани с организацията на работа и отчетността в обекта. В този смисъл са налице изложени мотиви за създадена организация на работата, която позволява част от оборота да не се отчита през фискално устройство, както и, че е индикация за отклонение от спазване на данъчното законодателство, което от своя страна е основание за преценка на поведението на задълженото лице и обосновава продължителността на срока на мярката.

Предвид на подробните съображения, изложени в мотивите на обжалваната заповед, срокът на ПАМ е обоснован, в това число от гледна точка на възможността

задълженото лице да организира дейността си по отчитането на продажбите по начин, който не нарушава закона.

Преценката за налагането на ПАМ е обективна, достатъчно е да бъде установено неизпълнение на задължението, посочено в заповедта и предвидено като основание за налагането на ПАМ по чл.186, ал.1 ЗДДС. Неосновано се твърди от страна на жалбоподателя връзка между процесната ПАМ и налагането на административно-наказателна санкция за същото нарушение, касае се за различни по вид производства, които не се изключват взаимно и не са обусловени едно от друго, по арг. от чл.22 от ЗАНН. Този закон урежда едновременно както налагането на ПАМ за извършено нарушение, така и санкционирането чрез налагането на глоба или имуществена санкция за същото нарушение, предвид чл.22 от ЗАНН. Последната норма допуска налагането на ПАМ както за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, така и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. В случая ПАМ е наложена след като е извършено нарушението и има превантивна цел относно вредните последици за фиска.

В случая е нарушено задължението за предоставяне на фискален бон от касовия апарат едновременно с получаването на плащането. Начинът на постигането на целта на ПАМ е определен от законодателя – чрез запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него за определен период, поради което, органът е обвързан да наложи ПАМ при констатирано нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС. Според обстоятелствата и с оглед да се постигне целта, за която се налага, органът следва да прецени единствено срока на мярката. В случая от данните не следва, че целта на процесната ПАМ би се постигнала за по-кратък срок. Изложеното обуславя и извод, че процесната ПАМ не противоречи на принципа за съразмерност по чл.6 АПК.

Неоснователни са и оплакванията за неприключване на административнонаказателното производство за същото нарушение. Видно от чл.187, ал. 4 ЗДДС, с цел да насърчи събирането на наложените поради административни нарушения глоби и имуществени санкции, следва, че налагането на такива санкции не е обусловено от предпоставките за налагане или отмяна на процесната принудителна административна мярка. Отделно след издаване на НП, санкционираното лице не е възпрепятствано за заплати санкцията изцяло и да предприеме съответни стъпки предвидени в същата норма. Предвид на това не е допуснато нарушение на чл.6 АПК - принципът за съразмерност. Този принцип е пазен и по съображение, че не е наложена ПАМ за максимално-предвидения срок.

Доводите в жалбат акасаят неиздаването на касова бележка за 1,50лв., което не съответства на фактите по делото. Не се доказва и възприема за основателно твърдението, че извършеното представлявало инцидентен случай по съображение, че било извършено в началото на работното време, доколкото спазването на конкретно нарушената норма - чл.118, ал.1 ЗДДС е задължително при всеки случай на продажба на стоки в търговския обект.

Съдът на основание правомощието си по чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК да извърши служебна проверка на оспорената заповед на всички основания за оспорване, предвидени в закона, намира, че обжалваната заповед е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на правния спор, искането на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да бъде разгледано. Приложим, на основание чл.144 АПК, е чл.78, ал.8 ГПК, която разпоредба в приложимата редакция предвижда,

че в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт, а размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Разноски следва да се присъдят в размер на 100 лв., предвид на обстоятелството, че предметът на делото не разкрива фактическа и правна сложност, в това число в сравнение с други дела със същия предмет, съгласно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, към която норма препраща чл.37 от Закона за правната помощ.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище С., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С30-0401136/18.09.2019019г. от Л. Д., началник на отдел "Оперативни дейности" в ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП, като се иска отмяната на заповедта.

ОСЪЖДА " ЛОРА ДИЗАЙН“ Е., ЕИК[ЕИК] със седалище С., ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Национална агенция за приходите, Централно управление, Главна дирекция „Фискален контрол“ - С., сумата от 100 (сто) лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: